

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας για την επίσκεψή της στην Θράκη

/ [Επικαιρότητα](#)

“Είδα μια Θράκη που αντιστέκεται στην απομόνωση και προσβλέπει στο μέλλον. Μια Θράκη που πατά σταθερά στις ρίζες της, διατηρεί τη συλλογική μνήμη”, έγραψε μεταξύ άλλων η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, Κατερίνα Σακελλαροπούλου, σε ανάρτησή της στο Facebook, κατά την επίσκεψή της στην Θράκη την Μεγάλη Εβδομάδα και την ημέρα του Πάσχα.

“Ένα οδοιπορικό στη μνήμη και στην ιστορία ήταν το ταξίδι μου στη Θράκη, μια συνάντηση με τις παραδόσεις του τόπου, μια περιήγηση εκεί που ο χρόνος κοντοστέκεται, αγκιστρωμένος στη θύμηση χαμένων πατρίδων, αλλά και επιταχύνεται, ωθούμενος από την ορμή της νέας γενιάς που λαχταρά να δημιουργήσει”, υπογράμμισε με ανάρτησή της στο Facebook η κ.

Σακελλαροπούλου.

“Ήρθα αντιμέτωπη με τα τραύματα που άφησε στην περιοχή η προσφυγιά, ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, ο εμφύλιος, η μετανάστευση, περπάτησα στα βήματα των ανθρώπων από τις μαυροθαλασσίτικες πολιτείες που βρήκαν εκεί μια καινούρια χώρα για να ζήσουν, ψηλάφισα τα ίχνη του πολυκύμαντου βίου όλων εκείνων που μοιράστηκαν τη γη και τον ουρανό της βορειοανατολικής άκρης της Ελλάδας καθώς, μέσα στις δεκαετίες που μεσολάβησαν από τη μικρασιατική καταστροφή, σταδιακά ενσωματώνονταν στον θρακικό κορμό”, ανέφερε η η Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Στη συνέχεια η κ. Σακελλαροπούλου επεσήμανε: **“Από τη μεθοριακή Πτελέα** όπου με υποδέχτηκαν κορίτσια και γυναίκες με παραδοσιακές φορεσιές φιλεύοντάς με ζυμωτό ψωμί βουτηγμένο στο λάδι με τσουμπρίκα, εκείνη την ιδιαίτερα αρωματική, ήμερη ποικιλία της ρίγανης που κάνει τα πάντα να μοσχοβολούν, ως το Θρυλόριο της Ροδόπης που πήρε το όνομά του από τον Αυστραλό Ύπατο Αρμοστή των Προσφύγων Τζορτζ Τρίλορ, ο οποίος και το δημιούργησε μετά τη συνθήκη της Λωζάνης.

Από τη Νέα Βύσσα της Ορεστιάδας, τη βορειότερη κωμόπολη της Ελλάδας, πατρίδα του μεγάλου Έλληνα μαθηματικού Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή, όπου και το υπερσύγχρονο μουσείο, αφιερωμένο στο έργο του, ως το Σουφλί όπου έβαψα μαζί με τις ντόπιες γυναίκες τα πασχαλινά αυγά με κουρκουμά και κρεμμυδότσουφλα.

Από τους Ασκητές της Ροδόπης το δειλινό του Επιταφίου, ενώ οι λιγοστοί ηλικιωμένοι κάτοικοι, απόγονοι προσφύγων από την Καππαδοκία, ακολουθούσαν συγκινημένοι, ως τη Μάνδρα όπου συναντήθηκα με νέους που θέλουν δουλειές για να μείνουν στον τόπο τους και με παιδιά από το καλλιτεχνικό εργαστήρι του χωριού που φτιάχνουν караβάκια-σύμβολα του περάσματος των προσφύγων από τις απέναντι ακτές.

Από το μικρό και το μεγάλο Δέρειο στη Νέα Κεσσάνη και από εκεί στο «Πλέτενο», στο 8ο χιλιόμετρο Ξάνθης-Δράμας, τον γυναικείο συνεταιρισμό όπου μουσουλμάνες από τον Κένταυρο και χριστιανές από την περιοχή πλέκουν, φτιάχνουν χαλάκια και κοσμήματα, παρασκευάζουν μαρμελάδες και χυμούς, συνθέτοντας τη δεξιοτεχνία με την παράδοση υπό την καθοδήγηση της Αγγέλας Γιαννακίδου”.

Επιπλέον, η κ. Σακελλαροπούλου τόνισε: “Συνάντησα και τους σπουδαστές του ΕΠΑΛ Διδυμοτείχου, που είχα τη χαρά να είμαι μέντοράς τους στον διαγωνισμό

εικονικής επιχείρησης 2022, στο πλαίσιο του οποίου δημιούργησαν τις «Ζωομπουκίτσες Έβρου», και με συγκίνηση διαπίστωσα πόσο πολύ θέλουν να μείνουν και να στηρίξουν τον τόπο τους”.

“Είδα μια Θράκη που αντιστέκεται στην απομόνωση και προσβλέπει στο μέλλον. Μια Θράκη που πατά σταθερά στις ρίζες της, διατηρεί τη συλλογική μνήμη και ταυτόχρονα επενδύει στην εργατικότητα, την αξιοπρέπεια, τον αυτοσεβασμό και το σθένος των ανθρώπων της.

Έναν τόπο πολυσήμαντο, με μεγάλο ιστορικό βάθος, που πλουτίζει από τη διαφορά και δυναμώνει από τη σύνθεση των αντιθέσεων. Και για μένα μια κιβωτό παιδικών αναμνήσεων, που δεν έπαψε ποτέ να με τυλίγει με το θάλπος της”, κατέληξε.

